

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑ.—*Ἡ σκαλιστικὴ σιτοκαλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1935-1936,* ὑπὸ Κ. Ι. Νεύρου.* Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Γ. Κυριακοῦ.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἀδιαφιλονείκητον καθυστέρησιν τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως, παρὰ τὴν βραδεῖαν λειτουργίαν καὶ τὴν πενιχροτάτην ἀπόδοσιν τῶν φυσικῶν πόρων τῆς γῆς μας, παρὰ τὴν τόσον ἀσυμμέτρως ἄτονον γεωργικὴν μας δραστηριότητα, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους παλαιότερους, ὡς ἡ ναυτιλία, ἀλλὰ καὶ νέους κλάδους τῆς οἰκονομίας μας, ὡς ἡ βιομηχανία, ὁ γεωργικὸς χαρακτηρ παραμένει δεσπόζων εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἄδιαμφισβήτητον ἐπίσης εἶναι, ὅτι ἄνευ ταχείας ὀργανικῆς ἀνασυντάξεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν γεωργικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν μας κλάδων, ἡ περαιτέρω πρόοδος θὰ ἔμενεν ἀνσφαλῆς, ἂν ὄχι ἀθεμελίωτος, καὶ τὸ δημογραφικὸν τῆς χώρας πρόβλημα ἄλυτον, ἴσως δὲ καὶ ἡ φυσικὴ συντήρησις τῆς φυλῆς προβληματικὴ. Πάντοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ εἰς ἐποχὰς ἱστορικῶς μεταβατικὰς, ὡς ἡ παροῦσα, ἐπιταγὴ αὐτοσυντηρήσεως ἐπιβάλλει εἰς τοὺς λαοὺς τὴν ἀναστερέωσιν, τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν πύκνωσιν τῶν γεωργικῶν τῶν βάσεων. Αἱ ρίζαι τοῦ ἔθνους κεῖνται εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινὴν γενεὰν τῶν Ἑλλήνων, στερηθεῖσαν λόγῳ τῶν ἱστορικῶν συμβάντων τῆς παρελθούσης δεκαετίας τῶν ἀναπεπταμένων ἐν τῇ Ἀνατολῇ γεωργικῶν τῆς βάσεων, ἐπιβάλλεται ὅσον ποτὲ ἄλλοτε ἐπιτακτικῶς νὰ πυκνώσωμεν τὸ ἀγροτικὸν ρίζωμα τοῦ γένους εἰς τὰς διατηρηθεῖσας ἐθνικὰς περιοχὰς καὶ νὰ ἐντείνωμεν εἰς τὰ ἀκρότατα δυνατὰ ὄρια τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γεωργικῶν μας πηγῶν καὶ χάριν τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ λαοῦ καὶ διὰ λόγους οἰκονομικῆς ἐπαρκείας, ἀλλὰ καὶ δι' ἓνα ἔτι μείζονος σημασίας λόγον: διὰ τὸν λόγον ὅτι, περιβαλλόμενοι ἀπὸ λαοὺς μὲ μακρὰν γεωργικὴν παράδοσιν καὶ ἀνεπτυγμένην γεωργικὴν συνείδησιν, στερρῶς προσδεδεμένους εἰς τὴν γῆν των, δὲν θὰ ἐδικαιούμεθα νὰ θεωρῶμεν ἀσφαλῆ τὴν κυριαρχίαν μας ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐδαφῶν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἴχομεν πυκνώσει τὰς γεωργικὰς μας βάσεις. Τοιαύτη πύκνωσις ὅμως ὑπὸ μίαν προϋπόθεσιν μόνον εἶναι ἐφικτή: ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐντατικωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἡ ὁποία, ἐπαυξάνουσα τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα καὶ τοὺς πόρους τῆς χωρικῆς οἰκογενείας, θὰ ἐπέτρεπε τὴν παρ' αὐτῆς συγκράτησιν ἐπὶ τόπου ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν τῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς πλεονάζοντα καὶ μὴ δυνάμενα νὰ διατραפוῦν ἐκ τοῦ πενιχροῦ των σήμερον εἰσοδήματος, καταφεύγουν δι' ἀναζήτησιν βιοπορισμοῦ εἰς τὰς πόλεις.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῆς γεωργικῆς μας οἰκονομίας, εἰς τὸν

* K. I. NEVROS.—Die Hackkultur des Weizens in Griechenland im Jahr 1935-1936.

όποϊον πρέπει νὰ στρέψωμεν ἀμέριστον τὴν προσοχήν μας, εἶναι ἡ σιτοκαλλιέργεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σήμερον τὸν πρῶτον κατ' ἔκτασιν καὶ οἰκονομικὴν σημασίαν γεωργικόν μας κλάδον.

Αἱ ἀποδόσεις ἐν τούτοις τοῦ σίτου, κατὰ στρέμμα, εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα, τῆς παρατηρουμένης διὰ τινὰ ἔτη αὐξήσεως τῆς συνολικῆς παραγωγῆς ὀφειλομένης κυρίως εἰς τὴν εὐνοϊαν τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων.

Οὕτως ἡ μέση ἀπόδοσις τῆς ἑλληνικῆς σιτοπαραγωγῆς ἦτο κατὰ τὰ ἔτη 1927-1932 62 περίπου χιλιόγραμμα κατὰ στρέμμα, ἀνεληθούσα κατὰ τὰ ἔτη 1933-1935 τὰ 93 χιλιόγραμμα κατὰ στρέμμα. Ἡ αὐξήσις ὅμως αὐτῆ, διὰ τοὺς λόγους οὓς ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς μόνιμον ἀπόκτημα. Οὕτω τὸ 1936, τὸ ὁποῖον προοιωνίζετο ὡς ἔτος μεγάλης ἐσοδείας, παρουσίασε μεγάλην μείωσιν τῶν ἀποδόσεων. Ἡ ἐλάττωσις αὐτῆ προῆλθε κυρίως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῶν πλημμυρῶν, λόγῳ τῆς ἀνυπαρξίας στοιχειώδους συστηματοποιήσεως τοῦ ἐδάφους πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἀναπτύξεως ἀγρίων χόρτων, ὀφειλομένης εἰς τὴν μονοκαλλιέργειαν καὶ ἔλλειψιν συστήματος ἀμειψισπορᾶς καὶ εἰς τὴν ἀμέθοδον κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους.

Ὡς πρὸς τὴν διὰ σίτου μονοκαλλιέργειαν, πρέπει νὰ τονίσωμεν ὅτι αὕτη ἔχει, ὡς εὐνόητον, ὀλέθρια ἀποτελέσματα καὶ ὅτι οὔτε μονοκαλλιέργεια ἀλλ' οὔτε ἀγροναπάυσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Εἶναι ἐπιβεβλημένον καὶ ἐπεῖγον νὰ διαδοθῆ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀμειψισπορὰ σίτου καὶ τῶν ἄλλων δημητριακῶν μὲ ἀζωτολόγα καὶ σκαλιστικὰ φυτά.

Ἡ σιτοκαλλιέργεια θὰ ἔδει νὰ συνδυάσῃ λελογισμένως καὶ εἰς ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ γνώσεις, τὰ μέσα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς γεωργικῆς οἰκογενείας, τὴν καλὴν κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους (ὀργώματα μέχρι 20 ἐκ. βάθους) καὶ τὴν γενίκευσιν τῆς λιπάνσεως. Ἐκ τούτων ἡ μὲν κατεργασία τοῦ ἐδάφους σκοπὸν ἔχει τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν, αἵτινες θὰ ἐπιτρέψουν τὴν μείζονα ἀποταμίευσιν ὑγρασίας ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν χρῆσιν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ φυτοῦ (τὴν ἐκνίκησιν μὲ ἄλλους λόγους τοῦ βασικοῦ μειονεκτήματος τοῦ κλίματός μας, λόγῳ τοῦ ὁποίου αἱ βροχαί, κατανεμόμεναι ἀσυμμέτρως εἰς ὠρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους, παύουν συνήθως ἀποτόμως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος, τῆς ἀκολουθούσης ἀνομβρίας συνεχιζομένης συνηθέστατα μέχρι τοῦ φθινοπώρου) ἐνῶ ἡ λίπανσις ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀναπληρώσῃ ἐν τῷ ἐδάφει τὰ θρεπτικὰ συστατικά, τὰ ὁποῖα ἀφῆρεσεν ἐξ αὐτοῦ ἡ προηγηθεῖσα καλλιέργεια.

Τὸ καλλίτερον προσηρμοσμένον πρὸς τὰς ἰδικὰς μας ἐδαφολογικὰς καὶ κλιματολογικὰς συνθήκας σύστημα καλλιεργείας εἶναι τὸ σκαλιστικόν. Μετὰ τὴν θριαμβευ-

τικήν επιτυχίαν τῆς μάχης τοῦ σίτου ἐν Ἰταλίᾳ, τὸ μέλλον τῆς σιτοπαραγωγῆς εἰς τὰς μεσογειακὰς ἰδίως χώρας, συνεδέθη ἀρρήκτως μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ μάχη τοῦ σίτου ἐν Ἰταλίᾳ θὰ ἐπιδράσῃ ἀναμφισβητήτως ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἀνελιξέως ὅλων τῶν χωρῶν τῆς ἰδικῆς μας γεωγραφικῆς περιοχῆς.

Τὸ ἔτος 1935-1936, ἦτο ἰδεῶδες διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ συστήματος τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας, ἔναντι τοῦ παλαιοῦ τοιοῦτου. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, συνεχίζοντες τὴν ἀπὸ πενταετίας ἀρξαμένην ἐργασίαν πρὸς διάδοσιν τῆς μεθόδου καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν 98 γεωπόνων τῆς Α. Ε. Ε. Χ. Π. καὶ Λιπασμάτων, εἶχομεν ἐγκαταστήσει εἰς 32 περιοχὰς τῆς χώρας ἀποδεικτικoὺς ἀγρούς, ἐπὶ συνολικῆς ἐκτάσεως 817 στρεμμάτων. Ὁ παρατιθέμενος πίναξ δεικνύει τὰς ἀποδόσεις τῶν πειραματικῶν σκαλιστικῶν σιταγρῶν, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἀποδόσεις ἀγρῶν καλλιεργηθέντων μὲ τὸ σύνηθες σύστημα τῆς σπορᾶς «στὰ πεταχτά».

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει, ὅτι ἐκ τῶν καλλιεργηθέντων κατὰ τὸ σκαλιστικὸν σύστημα καὶ λιπανθέντων ἀγρῶν ἡ ἀπόδοσις ἔφθασε τὰ 179 χιλιόγραμμα κατὰ μέσον ὄρον, ἐνῶ εἰς τὰ καλλιεργηθέντα κατὰ τὴν κοινὴν μέθοδον καὶ ἀνευ λιπάσματος, ἀλλὰ μὲ καλλιτέραν κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους, ἡ μέση ἀπόδοσις ἦτο 93 χιλιόγραμμα κατὰ στρέμμα ἢτοι ἐπραγματοποιήθη αὔξησις 86 χιλιογράμμων κατὰ στρέμμα μὲ οἰκονομίαν σπόρου 4 χιλιογράμμων κατὰ στρέμμα, καλύπτουσαν ἐν μέρος τῶν δαπανῶν τοῦ σκαλίσματος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ ζήτημα τῆς σιταρκειας, τὸ ὅποῖον κακῶς ἐκλαμβάνεται ὡς στενωῶς οἰκονομικῆς σημασίας ἐφ' ὅσον τοῦτο σχετίζεται καὶ μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ μὲ τὴν μείζονα ἐλευθερίαν τῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς οἰκονομικῆς, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ τόσον θεμελιώδους δι' ἡμᾶς σημασίας ὑπόθεσις τῆς συμμετρικῆς κατανομῆς τῶν καλλιεργειῶν, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μεθοδικωτέρας καὶ ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν διὰ σίτου καλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Τῶν ἐκτάσεων τούτων ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ περαιτέρω αὔξησις, ἀλλὰ τούναντίον ἐπιβάλλεται καὶ εἶναι ἀπολύτως δυνατὴ ἡ βαθμιαία μείωσις, ἐπ' ὠφελείᾳ ἄλλων καλλιεργειῶν, διὰ τῆς προωθήσεως εἰς τὰ ἀνώτατα ἐφικτὰ ὅρια τῶν κατὰ καλλιεργουμένην μονάδα ἀποδόσεων. Ἡ ὁδὸς τέλος ἡ ἀγούσα πρὸς τὸ ὡς ἄνω ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ διὰ συγκλινοῦσης προσπαθείας τοῦ Κράτους, τῶν γεωργικῶν ἰδρυμάτων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐχόντων ἀρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραγόντων, γενίκευσις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ διαδόσεως τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων μέσων καὶ συστημάτων ἐργασίας καὶ ἰδιαίτατα τῆς σκαλιστικῆς καλλιεργείας εἰς τὴν σιτοπαραγωγὴν μας ὑπαιθρον.

Συγκριτικός πίναξ τῶν μέσων στρεμματικῶν ἀποδόσεων
οκαλιστικῆς καὶ συνήθους καλλιέργειας σίτου κατὰ τὴν καλλιερητικὴν περίοδον 1935-1936.

Περιφέρειαι	Σκαλιστικά μετὰ λιπάσματος				Συνήθης σπορὰ ἀνευ λιπάσματος		
	Καλλιεργηθέντα στρέμματα	Σπόρος κατὰ στρέμμα		Χιλ./γραμμὰ	Ἀριθ. οκαλιμάτων	Μέση ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα εἰς χιλ./γραμ.	Μέση ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα εἰς χιλ./γραμ.
		Ποικιλίαι					
Πύργου Βασιλίσσης	9	Μεντάνα		11 1	322	13	192
Μαραθῶνος	75	Μεντάνα Μαυραγάνι		10 1	148	11	61
Νέας Μάκρης	35	»	»	10 1	156	11	74
Χαρβατίου	41	»	»	11 1	169	13	157
Μαρκοπούλου	43	»	»	11 1	175	13	106
Κορωπίου	22	»	»	10 1	156	11	83
Αττική	225			10	188	12	112
Θηβῶν	27	Κοντοῦζι		10 2	266	17	129
Λοκρίδος	102	Κοντοῦζι		11 2	215	15	98
Ναυπακτίας	80	Μεντάνα		11 2	182	13	93
Στερεὰ Ἑλλάς.	209			11	221	15	107
Λαρίσης	5	Μεντάνα		9 1	219	17	156
Τρικάλων	52	»		10 2	165	17	54
Ἄλμυροῦ	2	Κοντοῦζι		8 1	189	11	151
Φαρσάλων	4	Ντεβὲς		10 1	136	15	91
Θεσσαλία	63			9	177	15	113
Ἀργολίδος	4	Μαυραγάνι		10 1	165	19	70
Πατρῶν	55	Διάφορα		11 1	148	15	64
Ἐπιδ. Λιμηρᾶς	10	Μαυραγάνι		9 1	137	11	95
Μεσσηνίας	15	Μεντάνα		11 1	73	13	22
Πυλίας	17	»		9 2	215	13	108
Πελοπόννησος.	101			10	148	14	72
Δράμας	94	Μεντάνα		10 1	134	14	32
Καβάλλας	4	»		8 2	273	10	81
Παγγαίου	7	»		8 1	171	13	54
Χαλκιδικῆς	2	Τοῦρκος		10 1	160	13	90
Ἀνατ. Μακεδονία	107			9	185	12	64
Ἀξιουπόλεως	9	Σαρή Μπασάκ		11 1	122	15	64
Ἐορδαίας	6	Ριέττι		11 1	169	20	90
Φλωρίνης	17	Μεντάνα		14 1	256	20	141
Καστορίας	9	»		10 1	138	20	113
Δυτ. Μακεδονία	41			11	171	19	102
Ἐβρου	5	Μεντάνα		9 1	189	15	92
Ξάνθης	8	Καμπέρα		10 2	119	11	104
Θράκη	13			9	154	13	98
Κρήτης	15	Διάφορα		9 1	189	13	97
Εὐβοίας	27	Γρεμενιά		10 1	161	14	59
Ἴονίων νήσων	3	Μεντάνα		14 2	265	20	72
Νήσων Αἰγαίου	13	Μεντάνα		9 1	137	13	70
Νῆσοι.	58			10	188	15	74
Ἑλλάς.	817			10	179	14	93

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ZUSAMMENFASSUNG

Der wichtigste Zweig der griechischen Landwirtschaft ist der Weizenbau. Leider ist der durchschnittliche Hektarertrag noch sehr niedrig (6.2 - 9.3 dz/ha in den Jahren 1927-1935). Durch bessere Bodenbearbeitung (tieferes Pflügen bis 20 cm.), richtige Fruchtwechselwirtschaft, Auswahl frühreifer Sorten, intensive Düngung und besonders durch Drillsaat in Verbindung mit Hackkultur können die Folgen des ungünstigen griechischen Klimas (grosse Winterfeuchtigkeit, plötzliche und langandauernde Frühjahrs-Dürreperioden, starke Unkrautentwicklung usw.) wesentlich herabgemindert werden.

Die äusserst günstigen Ergebnisse der Weizen-Hackkultur in Verbindung mit Düngung konnten, ebenso wie in den vorangegangenen 5 Jahren, auch im Anbaujahr 1935-36 festgestellt werden.

98 landwirtschaftliche Beamte der Société Anonyme Hellénique de Produits et Engrais Chimiques legten in 32 verschiedenen Gebieten Griechenlands auf 81.7 ha Weizenversuche mit Hackkultur an. In diesen Versuchen wurden im Durchschnitt geerntet:

	Saatmenge	Kornertrag
Hackkultur mit Düngung:	100 kg/ha	17.9 dz/ha
Breitsaat ohne Düngung:	140 » / »	9.3 » / »

Der Mehrertrag betrug also 8.6 dz/ha. Ausserdem wurden noch 40 kg/ha Saatgut erspart, wodurch ein Teil der Ausgaben für das Hacken gedeckt wurde.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—*Ἡ τεκτονικὴ θέσις τοῦ συστήματος τῶν σχιστολίθων τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν δυτικὴν ζώνην αὐτοῦ, ὑπὸ Γεωργίου Μαρίνου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Ζέγγελη.*

Ὡς σύστημα τῶν «σχιστολίθων τῶν Ἀθηνῶν» χαρακτηρίζεται σύνολον ἰζημάτων ποικίλης φύσεως, ὅπως ἀργιλλικοὶ σχιστόλιθοι, γραουβᾶκαι, μαργαίικα πετρώματα καὶ ἀσβεστολιθικὰ τράπεζαι κατὰ τόπους, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὸ ὑπόβαθρον τοῦ λεκανοπεδίου τῶν Ἀθηνῶν. Περὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς τεκτονικῆς τοποθετήσεως τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἔχουν διατυπωθῆ πολλὰ γνῶμαι, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἔχει κατὰ μέγα μέρος τὴν αἰτίαν του εἰς τὸ ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ δὲν συναντῶνται τὰ ἀναγκαῖα ἀπολιθώματα καὶ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον καλύπτεται ἀπὸ ἀποθέσεις τοῦ Νεογενοῦς καὶ Τεταρτογενοῦς.

Κατὰ τοὺς Sauvage, Gaudry, Bittner Neuwayr οἱ Ἀθηναῖκοι σχιστόλιθοι εἶναι Κρητιδικῆς ἡλικίας μεταπίπτοντες ὀριζοντίως εἰς τοὺς μεταμορφωμένους σχιτο-

* GEORG MARINOS. — Die Tektonische Lage des Athener - Schiefersystems in seiner westlichen Zone.